

Nr 471

Av herr **Wikberg m. fl.**, *angående räntesatsen på lån från företagareförening.*

(Lika lydande med motion nr 578 i Andra kammaren)

Räntesatsen på företagareföreningarnas direktlån är bunden till räntan på industrigarantilån, för närvarande 8 1/2 %. Räntan på industrigarantilån bestämmes av långivande bank efter rekommendation från Svenska bankföreningen. Härvid tillämpas före november 1965 en princip med en räntefot som med 1/4 % översteg bottenlåneräntan för bostadsfastighetslån.

Den 17 september 1965 skrev emellertid Svenska bankföreningen till kommerskollegium och framhöll beträffande industrigarantilånen att viss risk förelåg att industrigarantilånen ej var tillräckligt attraktiva för bankerna och att Svenska bankföreningen därför avsåg att ändra ränterekommendationen beträffande dessa lån så att räntan höjdes 1 %. Kungl. kommerskollegium överlämnade ärendet till handelsdepartementet med tillstyrkan. Ärendet remitterades till bl. a. bostadsstyrelsen, som även tillstyrkte, medan däremot riksbanken, arbetsmarknadsstyrelsen, Företagareföreningarnas förbund, Sveriges hantverks- och industriorganisation, Svensk industriförening, Svenska hotellens riksförbund liksom 1962 års företagareföreningsutredning avstyrkte höjningen. I november 1965 höjdes räntan på industrigarantilån med 1 %, varigenom även lokaliseringsstödlånen och företagareföreningarnas direkta lån likaledes fick vidkännas räntehöjningar.

Det synes mindre tillfredsställande att räntan på utlåning av statliga medel skall bestämmas av affärsbankerna.

I årets statsverksproposition framhåller chefen för inrikesdepartementet: »Inom stödområdet föreligger stora skillnader mellan olika regioner i fråga om behovet av stödåtgärder.» Vidare konstaterar inrikesministern, att efterfrågan på bidrag till verkstadslokaler blivit mindre än beräknat, varför han föreslår att lokaliseringsbidraget minskas från 60 milj. kronor budgetåret 1967/68 till 10 milj. kronor budgetåret 1968/69.

Från företagareföreningen i Jämtlands län har meddelats att efterfrågan på föreningens direktlån har minskat och att det delvis torde bero på att företagarna ställer sig tveksamma till investeringar vid nuvarande höjd på låneräntan.

Det synes uppenbart att skall en önskvärd ökning av den industriella selsättningen kunna åstadkommas inom vissa regioner av stödområdet,

är det nödvändigt att speciella åtgärder vidtages. Även om låneräntan ej kan anses ha någon dominerande betydelse i detta sammanhang, synes det dock önskvärt att varje åtgärd som kan främja en industriell utveckling blir vidtagen. Som ovan framhållits kan det ifrågasättas om nuvarande bestämmelser för räntan på direktlån från företagareförening är lämpligt utformade. Nu föreslagna minskning av lokaliseringsbidraget torde även kunna ge utrymme åt en ränteförmån för företag inom lokaliseringsstodområdet. Härvid synes det tänkbart att räntan kunde anslutas till bottenlåneräntan för bostadsfastighetslån. Den minskade ränteinkomst som uppstår för företagareförening bör kunna kompenseras genom höjt administrationsbidrag.

Med hänvisning till vad ovan anförts hemställs,

att riksdagen måtte besluta att, med ändring av nu gällande bestämmelser, räntesatsen på direktlån från företagareförening för företag inom stödområde bindes vid bottenlåneräntan för bostadsfastighetslån.

Stockholm den 26 januari 1968

Axel Wikberg (cp)

Ivan Svanström (cp)

Johan A. Olsson (cp)